№ 100. Wtorek, 14 (26) maja 1874. № 100.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w **Warszawie**, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w **St. Petersburgu**, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w **Moskwie**, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.**

WYCHODZI CODZIENNIE. PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We środę, 15 (27) maja, — św. Pachomja prp.
We czwartek, 16 (28) maja, — św. Feodora i Efr. p.
W piątek, 17 (29) maja, — św. Andronika a.

Słońce wsch. o godz. 3 min. 58, zach. o godz. 8 min. 1.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 13 (25) Maja 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celcjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	749 6	+ 6.4	72	spokojnie.
1	750.4	+ 10.6	48	pół.-wschodni.
9	750.8	+ 8.7	58	spokojnie.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We środę, 15 (27) maja, — św. Jana pap.
We czwartek, 16 (28) maja, — św. Germana bisk.
W piątek, 17 (29) maja, — św. Teodozji męcz.

Wysokość wody na Wiśle stóp 12 cali 7.

* Z powodu dokonanego świętego obrządku ślubu Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Wiary Konstantynównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Wilhelmem-Eugenjuszem Wirtembergskim, odprawione zostały w niedzielę, 12 (24) maja, przez najprzewielebniejszego Joannicjusza, arcybiskupa warszawskiego i nowogeorgjewskiego, w katedrze prawosławnej, modły dziękczynne po liturgji św., która rozpoczęła się o godzinie 11-ej z rana, w obecności JW. jenerał-gubernatora warszawskiego i dowodzącego wojskami okręgu wojskowego warszawskiego i wyższych władz wojskowych i cywilnych. Takież modły dziękczynne odprawione zostały, o godzinie 9½ z rana, w kościele katedralnym św. Jana i w świątyniach wszelkich innych wyznań.

* *Goniec Urzędowy* zamieszcza następujące telegramy:

Londyn 9 (21) Maja. Najjaśniejszy Pan, wysłuchawszy mszy świętej w cerkwi Ambasady ruskiej, raczył wyjechać z Londynu dziś w południe, udając się do Gravesend, gdzie Jego Cesarska Mość wsiądzie na jacht cesarski „Dierżawa“. Jch Królewskie Wysokości Książe i Księżna Walji, Książę Edymburski i Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Aleksandrówna Edymburska towarzyszą Najjaśniejszemu Panu do Gravesend.

Vlissingen, 10 (22) maja. Najjaśniejszy Pan raczył pomyślnie przybyć dziś o godzinie 3 po północy do Vlissingen, gdzie Jego Cesarką Mość przyjmował Król Niderlandzki Wilhelm III. O godzinie 8 z rana Najjaśniejszy Pan raczył wyjechać z Vlissingen, udając się przez Bruksellę do Ems.

Ems, 10 (22) maja. Najjaśniejszy Pan, wyjechawszy z Vlissingen dziś, o godzinie 8 z rana, przyjmowany był w Antwerpji przez Najjaśniejszego Króla Belgów. Po przybyciu w południe pociągu Cesarskiego do Brukselli, obydwaj Najjaśniejsi Panowie raczyli udać się do pałacu do Najjaśniejszej Królowej. Po wizycie, która trwała godzinę, Najjaśniejszy Pan raczył wyruszyć w dalszą podróż i o godzinie 10 wieczorem przybył pomyślnie do Ems.

* Jej Cesarska Mość Najjaśniesza Pani i Jch Cesarskie Wysokości Wielcy Książęta Sergjusz i Paweł Aleksandrowicze, 10 maja raczyli przenieść się z St. Petersburga na mieszkanie do Carskiego Sioła.

—

* Ich Cesarskie Wysokości Następca Tronu Cesarzewicz i Wielka Księżna Cesarzewiczowa z Najdostojniejszemi Dziećmi, 10 maja, raczyli przenieść się z St. Petersburga na mieszkanie do Carskiego Sioła.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Najwyższy Dyplom.

Do Naszego jenerał-lejtnanta, członka Rady Wojennej i Głównego Komitetu Wojskowo-Więziennego Mikołaja Rydzewskiego 1-go.

Ze względu na pięćdziesięcioletnią wzorowo-gorliwą i pożyteczną służbę waszą, Najmiłościwiej mianowaliśmy was kawalerem Cesarskiego orderu Naszego *świętego prawowiernego wielkiego księcia Aleksandra Newskiego*, którego oznaki, załączając przy niniejszem, rozkazujemy wam przywdziać na siebie i nosić według przepisów.

Pozostajemy dla was Cesarską Naszą łaską przychylnymi.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„ALEXANDER.“

Sztutgard,
27 kwietnia (9 maja) 1874 r.

—

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Naczelników Gubernij.

(Z oddziału ziemskiego).
(*25 kwietnia 1874 r. № 22*).

Załączając przy niniejszem przepisy o porządku wymiany i wykupu zaliczkowych *kwitów rekruckich*, oraz zaliczania kwitów nowego wzoru, ułożone za porozumieniem się, z Ministrami Wojny i Finansów, najuprzejmiej proszę jaśnie wielmożnego pana o zakomunikowanie bezzwłocznie pomienionych przepisów, do należytego stosowania się, Kompletom do obowiązku służby wojskowej powierzonej panu gubernji, i o jednoczesne, o ile można najrozleglejszego ich podania do wiadomości powszechnej, przez wydrukowanie w miejscowych dziennikach gubernjalnych.

Przepisy o porządku wymiany i wykupu zaliczkowych kwitów rekruckich, oraz zaliczania kwitów nowego wzoru.

Przez Najwyższy ukaz wydany do Senatu Rządzącego 1 stycznia 1874 roku o wprowadzeniu Ustawy o obowiązku służby wojskowej, w XI dziale rozkazano: „Co do zaliczkowych kwitów rekruckich, mogących pozostać w obiegu po poborze do wojska 1874 roku, zachowywać następujące przepisy:"

a) „Pomienione kwity powinny być złożone, nie później jak 1 października 1874 roku, do właściwych Powiatowych, Okręgowych i miejskich Kompletów do obowiązku służby wojskowej, które powinny albo wymienić je na kwity nowego wzoru, albo zrobić na nich zaznaczenie o złożeniu kwitu."

b) „Każdy złożony do Kompletu Powiatowego, Okręgowego lub Miejskiego kwit zapisuje się na imię jednej osoby, według życzenia jego posiadacza, a następnie nie może być ustępowany, ani alienowany w ręce postronne."

c) „Kwity mają być przyjmowane na zaliczenie przy powoływaniu do odbywania obowiązku służby wojskowej tylko za tę osobę, na imię której kwit jest zapisany, lub też za jej brata rodzonego lub przyrodniego, lub też z jednego ojca, lub z jednej matki, lub ciotecznego."

d) „Kwity zaliczkowe nie złożone do wymiany do wyżej oznaczonego terminu, tracą swą moc."

e) „Posiadający kwit może złożyć go do skarbu i otrzymać 485 rubli."

f) „Porządek i termina wykupu kwitów mają być oznaczone przez Ministerstwo Finansów po ujawnieniu liczby kwitów będących w obiegu pomiędzy ludnością."

Dla stostosowania się przy wykonywaniu Najwższego ukazu stanowią się za porozumieniem się Ministerstw Wojny, Spraw Wewnętrznych i Finansów, następujące przepisy:

1. Wszystkie zaliczkowe kwity rekruckie składają się do Kompletów do obowiązku służby wojskowej według miejsca zapisania lub miejsca zamieszkania posiadacza kwitu.

2. Kwity składają się z deklaracją, w której powinno być oznaczone: *a*) imię, imię ojca, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania posiadacza kwitu; *b*) czy kwit składa się do wymiany na kwit nowego wzoru (punkt *a* art. XI ukazu) lub do otrzymania zań pieniędzy ze skarbu (punkt *c* tegoż artykułu); *c*) jeżeli kwit składa się do wymiany, to imię, imię ojca, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania, oraz wiek osoby, na którą ma być zapisany; *d*) jeżeli kwit składa się do wykupu, to z jabiej mianowicie Kasy posiadacz chce otrzymać za takowy pieniądze.

Uwaga. Przy oznaczeniu stanu powinno być wyjaśnione: o mieszczaninie — do jakiego miasta jest zapisany, a o włościaninie — do jakiej włości i do jakiej gromady wiejskiej należy.

3. Bezzwłocznie po otrzymaniu zaliczkowego kwitu Komplet do obowiązku służby wojskowej zapisuje takowy do oddzielnej księgi, wzór której dołączony jest do niniejszego), z oznaczeniem wszystkich wiadomości w tej księdze wskazanych i udziela okazicielowi wycięte z tejże księgi pokwitowanie z odbioru kwitu.

Uwaga. Księgi do zapisywania zaliczkowych kwitów przysposabiają się przez Gubernjalne lub Obwodowe Kompleta do obowiązku służby wojskowej, z należytem oparafowaniem, przesznumowaniem i opieczętowaniem i rozsyłają się gdzie należy.

4. Po wniesiesieniu do księgi, na zaliczkowym kwicie robi się napis o czasie złożenia takowego, z oznaczeniem czy złożony został do wymiany czy też do wykupu, a następnie kwit przesyła się z deklaracją w oryginale, do miejscowej Izby Skarbowej.

5. Izba Skarbowa przeświadcza się drogą ustanowioną o oryginalności i nie przyjęciu na zaliczenie kwitu; następnie: 1) o kwitach, które okazały się nieważnemi zawiadamia właściwy Komplet do obowiązku służby wojskowej dla oznajmienia interesantom; 2) w zamian kwitów które okazały się ważnemi i były złożone do wymiany, przysposabia kwity nowego wzoru.

6. Blankiety kwitów nowego wzoru, przysposabiane według załączającej się przy niniejszem formy, Ministerstwo Finansów wysyła w przybliżonej ilości do wszystkich Izb Skarbowych, które pod względem zapisywania do przychodu, przechowywania, wydatkowania blankietów kwitów i składania rachunków stosują się do ogólnie ustanowionych w tym przedmiocie przepisów i wskazówek jakie będą udzielone przez Ministerstwo Finansów.

7. Po przysposobieniu kwitów nowego wzoru, Izby Skarbowe bezwłocznie rozsyłają je właściwym kompletom do obowiązków służby wojskowej zaznaczając w oddzielnej księdze N N kwitów nowego wzoru i czas ich wysłania.

8. Jeżeli za zaliczkowe kwity, złożone do wymiany, nie będą wysłane przez Izby Skarbowe kwity nowego wzoru na mające nastąpić powołanie bieżącego 1874 roku, to osoby, które będą podlegały, podczas powołania bieżącego 1874 roku, według numeru losu wstąpieniu do służby, a w zamian których w swoim czasie złożone były kwity rekruckie, uwalniają się od służby przez właściwe Kompleta do obowiązku służby wojskowej, nie czekając na wymianę pomienionych kwitów na kwity nowego wzoru, z zastrzeżeniem, że jeżeli kwit złożony do wymiany uznany będzie przez Izbę Skarbową za nieważny, to osoba uwolniona od służby za takim kwitem bezwłocznie oddaje się do takowej, z rozporządzenia właściwego Kompletu do obowiązku służby wojskowej.

9. Co do wypłaty pieniędzy za kwity złożone do wykupu, Izby Skarbowe wydają właściwe rozporządzenie do Kas wykazanych w deklaracji, zawiadamiając o tem Komplet do obowiązku służby wojskowej dla oznajmienia oddawcy.

10. Powiatowe lub Okręgowe i Miejskie Kompleta do obowiązku służby wojskowej, po otrzymaniu z Izb Skarbowych kwitów nowego wzoru i zawiadomień o wyasygnowaniu pieniędzy za kwity, wydają jedne i drugie, po postawieniu na nich właściwego numeru księgi kwitowej, okazicielom pokwitowań wyciętych z tych ksiąg. Przytem Kompleta odbierają te pokwitowania i zaznaczają w właściwych rubrykach pomienionej księgi, numera kwitów, albo otrzymanych zawiadomień i datę ich wydania; odebrane zaś pokwitowania jednocześnie palą.

11. O liczbie wykupowych kwitów zaliczkowych i o ilości wypłaconych za nie pieniędzy, Izby Skarbowe donoszą nie później jak 1 stycznia 1875 roku Departamentowi Kasy Państwa.

12. Powiatowe lub Okręgowe i Miejskie Kompleta odsyłają (nie później jak 15 października 1874 r.) do właściwych Kompletów Gubernialnych lub Obwodowych wiadomości o liczbie zaliczkowych kwitów rekruckich, przedstawionych do 1 października do wymiany lub wykupu; zaś Kompleta Gubernialne i Obwodowe z pomienionych wiadomości układają ogólny z gubernji lub obwodu wykaz, który przedstawiają, nie później jak 1 stycznia 1875 roku, Ministerstwom Spraw Wewnętrznych, Finansów i Wojny.

13. Kwity nowego wzoru powinny być składane do zaliczenia albo w ciągu ostatnich dwóch miesięcy przed powołaniem, albo podczas samego powołania i przyjmowania.

14. Przy składaniu kwitów nowego wzoru do zaliczenia, okaziciel obowiązany jest dostarczyć od miejskiego lub wiejskiego zarządu, albo od policji, od kogo zależy, poświadczenie tożsamości osoby stosownie do punktu *c* art. XI Najwyższego ukazu. Jeżeli kwit składa się nie za tę osobę, na imię której jest zapisany, to wraz z nim powinno być dostarczone należyte poświadczenie o pomienionych w punkcie *c* stopniach pokrewieństwa.

15. Komplet do obowiązku służby wojskowej sprawdza złożony do zaliczenia kwit z księgą kwitową, jeżeli kwit był wydany z tego Kompletu, do którego składa się do zaliczenia, sam zaś kwit przesyła do tej Izby Skarbowej, w której pierwiastkowo przy wymianie był napisany.

Jeżeli kwit był wydany nie przez ten Komplet do obowiązku służby wojskowej, do którego potem składa się do zaliczenia, to po jego przyjęciu, jednocześnie z odesłaniem do Izby Skarbowej, przesyłają się Kompletowi który go wydał wiadomości o tem, gdzie, kiedy i za kogo mianowicie kwit został przyjęty do zaliczenia, dla zaznaczenia pomienionych wiadomości w księdze kwitowej.

16. O osobie, która złożyła do zaliczenia za siebie kwit, prezes zaznacza w 16 rubryce listy powołania: „przyjęty do zaliczenia kwit za № taki, pod taką a taką datą (dzień, miesiąc i rok) za №, wydany z N. N. Kompletu do obowiązku służby wojskowej za N.".

17. Osobę, za którą przyjęty został do zaliczenia kwit, Komplet zalicza, stosownie do art. 36 Ustawy do wojaków pospolitego ruszenia, z udzieleniem jej na to ustanowionego w punkcie 2 art. 160 Ustawy świadectwa.

18. Wiadomości o liczbie przyjętych do zaliczenia podczas każdego powołania kwitów, włączają się do sprawozdań o wykonaniu powołania i przyjęcia do służby.

Uwaga. Wiadomości te komunikuje Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Ministerstwu Finansów.

19. Zaliczkowe kwity rekruckie dawnego wzoru, stosownie do punktu *d* ust. XI ukazu, przyjmują się do zaliczenia za osoby, przyjęte do służby z poborów rekruckich, na zasadzie ustanowionych przepisów, tylko do 1 października 1874 roku.

(Herb państwa)

A
№ 0,000.

KWIT ZALICZKOWY
DO OBOWIĄZKU SŁUŻBY WOJSKOWEJ.
W imieniu Jego Cesarskiej Mości.

Wydany ten kwit 187 roku dnia z Izby Skarbowej do złożenia go za przy powołaniu go do wykonania obowiązku służby wojskowej, stosownie do punktu *c* art. XI Najwyższego ukazu 1 stycznia 1874 roku; kwit ten przyjmuje się do zaliczenia przy powołaniu do odbycia służby wojskowej tylko za tę osobę, na imię której kwit był zapisany, lub też za jej brata rodzonego lub przyrodniego, lub też z jednego ojca lub z jednej matki, albo ciotecznego.

Zarządzający Izbą.
Naczelnik Wydziału.
Naczelnik Sekcji.

Przy tem kwicie pieczęć Izby Skarbowej

Wydany przez Komplet do obowiązku służby wojskowej za №

№ porządkowy	Rok, miesiąc i dzień otrzymania kwitu starego wzoru.	Kiedy, przez kogo i za jakim numerem i na czyje imię wydany był zaliczkowy kwit rekrucki, co mianowicie zadeklarowano przy jego złożeniu.	Kiedy otrzymano zawiadomienie o wypłacie pieniędzy za kwit, z jakiej mianowicie kasy wyznaczona jest wypłata, komu mianowicie, kiedy zawiadomienie zostało wydane.	Na kogo mianowicie napisany jest kwit nowego wzoru i za jakim numerem, kiedy i komu został wydany. Pokwitowanie odbiorcy.	Kiedy, gdzie i za kogo przyjęty został kwit do zaliczenia przy wykonaniu ob. sł. wojsk.	Pokwitowanie udzielane okazicielowi z odbioru zaliczkowego kwitu starego wzoru.
						Wydane to pokwitowanie N. N. Powiatowego / Miejskiego Kompletu do obowiązku służby wojskowej takiemu a takiemu, że od niego został przyjęty zaliczkowy kwit rekrucki, wydany z takiej a takiej Izby Skarcowej na imię takiego to za № zamiast którego będzie wydany kwit o 485 rub. nowego wzoru № listopada 1874 roku. *Prezes lub członek.*

* *Techniczno-Inspektorski Komitet Kolei Żelaznych.* Regularny ruch na kolei żelaznej Landwarowo-Romeńskiej pociągów towarowych pomiędzy m. Homlem a Bachmaczem, na przestrzeni 184 wiorst, i pasażerskich od Homla do stacji Snowskiej, na przestrzeni 94 wiorst, był otwarty w styczniu roku bieżącego.

Dnia 2 maja na pomienionej sekcji otwarty został ruch pociągów pasażerskich od stacji Snowskiej do Bachmaczu.

—

* *Departament Telegrafów.* 1. Na stacjach telegraficznych w Dubbeln (w gubernji Liflandzkiej) i w Merrekul (w gubernji Estlandzkiej), otwarte zostały przyjmowanie i przesyłanie depesz na czas letni.

2. W Syberyi uszkodzone zostały linje telegraficzne pomiędzy Krasnojarskiem a Ujarskiem i linja telegrafu Amurskiego pomiędzy Pokrowskiem a Sbigsziewem. Przyczyną pierwszego uszkodzenia jest mocny wylew Jeniseja, który przerwał czynność telegraficzną na urządzonem na brzegu przejściu powietrznem. Dla usunięcia przerwy w korespondencji, urządzona została czasowa stacja i depesze przeprawiane są łódkami.

Telegraf Amurski został uszkodzony przez pożary leśne, do rozszerzania się których przyczynia się susza i mocny wiatr. W skutku przedsięwziętych środków, ruch korespondencji nie ustaje, ale należy przewidywać jej opóźnienie.

—

* W № 108 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona Ustawa Stowarzyszenia papierni Preczysteńsko-Koczubejowskiej, które zakłada się dla utrzymywania i rozwinięcia papierni, znajdującej się przy wsi Rietiku, w powiecie Krolewieckim, w gubernji Czernihowskiej, a należącej do radcy stanu i szambelana Dworu Jego Cesarskiej Mości Bazylego Arkadjuszowicza Koczubeja. Założycielami są: radca stanu i szambelan Dworu Jego Cesarskiej Mości Bazyli Arkadjuszowicz Koczubej, dymisjonowany rotmistrz gwardji Książę Mikołaj Bazylewicz Repnin, kijowski kupiec 1-ej gildji Józef Markowicz Brodzki, dziedziczny obywatel poczesny Izaak Mojżeszowicz Weinstein i obywatel poczesny Łazarz Izraelowicz Brodzki.

—

* Warszawski Gubernialny Komplet do obowiązku służby wojskowej podaje do wiadomości, że 4 (16) maja r. b. otwarty został Warszawski Miejski Komplet do obowiązku służby wojskowej.

—

* *Magistrat miasta Warszawy* podaje do powszechnej wiadomości, że z dniem 21 marca (2 kwietnia) 1875 roku, kończy się terminem przywileju, udzielonego postanowieniem b. Rady Administracyjnej Królestwa, Kompanji nawozów rolniczych, na wprowadzenie do Królestwa aparatu Bergera, i że zatem od daty powyższej, każdemu służyć będzie prawo zajmowania się, z pomocą aparatu tego, przedsiębierstwem wywózki nieczystości kloacznych, przy dopełnieniu wszakże warunków, jakie w tym względzie przez Władzę mogą być postanowione.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Ludnosć m. Kielc i gubernji kieleckiej.** Miasto gub. Kielce po dzień 20 października (1 listopada) 1872 r. (według ksiąg ludności) liczyło stałych mieszkańców 8,109, a mianowicie: katolików męż. 2,891, kobiet 3,982; prawosławnych męż. 31, kob. 29; ewangielików męż. 64, kob. 74; żydów męż. 505, kob. 532, greko-unita 1. Dodawszy do tego 100 rodzin urzędników przybyłych z Cesarstwa i Królestwa oraz uczących się w zakładach naukowych rządowych i prywatnych, konsystujący garnizon wojsk, to ogólna liczba mieszkańców oprócz przejezdnych wyniesie 11,000, w każdy zaś wtorek, jako dzień targowy, ludność zwiększa się do 15,000.

Według spisu ludności guberrji kieleckiej, takowa po dzień 1 (13) stycznia 1873 r. wynosiła ogółem 538,403 mieszk. w tej liczbie 262,645 męż., 275,758 kob. W r. 1872 zawarto małżeństw 3,722. Urodziło się dzieci płci męzkiej 10,848, płci żeńskiej 10,781, razem 21,629. W powyższej cyfrze mieszczą się dzieci nieprawe, jakich w r. 1872 urodziło się 567 płci obojga. W ciągu tegoż roku zmarło męż. 6,259, kob. 6,603, razem 12,862; zatem w 1872 r. ludność gub. kieleckiej zwiększyła się tylko o 8,767 mieszk. t. j. 4,580 męż, 4,178 kobiet. Stosunek wzrostu ludności z 1873 r., z powodu panowania epidemji bez zaprzeczenia będzie mniejszy jeszcze w porównaniu 1872 r.

W Kielcach w 1872 roku urodziło się dzieci prawych: płci męzkiej 66, płci żeńskiej 64, razem 130; dzieci nieprawych: płci męz. 2, płci żeń. 8, razem 10, co daje ogółem 140 dzieci płci obojga. Zmarło męż. 58, kob. 70, razem 128; zatem liczba urodzonych nad zmarłymi jest większą o 22 osób.

—

* **Z okolic Tykocina,** w gubernji łomżyńskiej, piszą do *Gaz. Handl.* pod dniem 1 (13) maja: Nie każdego roku tak wielkie mnóstwo towarnego drzewa spławianego z gubernji grodzieńskiej do Gdańska pokrywa wody Narwi, jak tego. Zdawało się nam, że przy tak niezmiernym spławie od lat dwudziestu kilku, powinny były wyczerpać się już nad Narwią i Narewką położone lasy: prywatne, rządowe i puszcza Białowiezka. Tymczasem korzystając z wysokiej wiosennej wody, codziennie przepływają koło nas dziesiątki tysięcy kloców sosnowych wcale pięknego rozmiaru i gatunku. Cóż więc za skarby te strony posiadały! Do spławu drzewa przybywają tu setkami włościanie z okolic Krakowa i galicyjskiego Powiśla, gdzie potrzebującego zarobku proletarjatu jest poddostatkiem, gdy tymczasem wśród zamożnego nadnarwiańskiego ludu niezmiernie trudno o podobnego najemnika. Kmieć tutejszy nie lubi żadnych wędrówek i zresztą nie ma ich potrzeby, gdy na miejscu zarobić może latem z kosą we dworze pół rubla dziennie, mając jeszcze honor, że go pięknie proszą do roboty. Galicjanie ci i krakowiacy oprócz kosztów ich podróży i strawnego, godzeni są np. za spław od Tykocina do Gdańska rs. 9, które są całkowitym ich zarobkiem, jaki przy oszczędności przynieść mogą do domu po całowiosennej ich włóczędze, pracy i niepospolitem narażeniu na choroby. Pomimo pogłosek o stagnacji w handlu drzewa, ceny takowego nie wiele spadły, i nawet w Łomżyńskiem widzieliśmy kupno 2,000 sztuk średniego gatunku za 10,000 rs. z milową odległością od bindugi, odstąpione z pewnym jeszcze zarobkiem innym kupcom. Nie sprawdza się także przepowiednia niektórych drugorzędnych ekonomistów, iż przy rozszerzającem się zastosowaniu żelaza w budownictwie, a węgla i torfu w opale, drzewo straci dzisiejszą cenę i wartość. Gdyby tak być miało, toby kompanje niemieckie nie ubiegały się o kupna leśnych majątków w Królestwie.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* *W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej, za N. 122, wydanym,* zamieszczono:

Do Komitetu Najwyżej zatwierdzonej loterji na korzyść instytucji dobroczynnych i opiekuńczych na Kaukazie i po za obrębem takowego, zostających pod Najdostojniejszą opieką Wielkiej Księżny Olgi Teodorównej, wnoszone bywają ze strony osób prywatnych, zapotrzebowania biletów, z czego wnosić wypada, że osobom tym nie jest wiadomem, o znajdowaniu się tych biletów na sprzedaż we wszystkich gubernjach i prowincjach Państwa Jeszcze częściej Komitet otrzymuje zapytania o wygranych, w mniemaniu, że ciągnienie loterji miało już miejsce, chociaż takowe jest zależnem od rozprzedania wszystkich biletów.

W skutku czego Komitet, z decyzji Jej Cesarskiej Wysokości Najdostojniejszej Przewodniczącej, pomiędzy innemi uchwalił: odnieść się do osób biorących udział w jego działaniach, z najpokorniejszą prośbą o podanie do wiadomości, że biorąc miarę z obrotu rozdanych w ogóle biletów, do ciągnienia loterji zamierza się przystąpić nie wcześniej jak w jesieni r. b. i że stosownie do otrzymanych zawiadomień o wyprzedaniu wszystkich biletów jakie dotąd różnym osobom i władzom w tym celu przesłane zostały, Komitet będzie w stanie ściślej określić i termin ciągnienia loterji.

O takiem postanowieniu Komitetu, zakomunikowanem Ober-Policmajstrowi m. Warszawy, w odezwie Kancelarji Warszawskiego Jenerał-Gubernatora z dnia 19 kwietnia (1 maja) r. b. w rozporządzeniu której znajduje się jeszcze 250 biletów, nadesłanych znowu przez wyżej wspomniony Komitet, z liczby ostatnich jakie pozostały, jenerał-major z Orszaku Jego Cesarskiej Mości Własow niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z INNYCH GUBERNIJ.

Posiedzenie ogólnego zgromadzenia Akcjonarjuszów Towarzystwa Drogi Żelaznej Nadwiślańskiej, 28 kwietnia 1874 r.

*(Dalszy ciąg *).*

Wyszniegradzki. Pan Poletika oświadczył, że większość pozostanie większością, i że mniejszość może naradzać się, ile się to jej spodoba, a nic z tego nie wyniknie. Jest to dowcipne, ale wyznać muszę, iż propozycya moja polega nie na tem, aby się mniejszość naradzała między sobą, gdyż samo przez się wypada, iż byłoby to śmiesznem. Propozycja p. akcjonarjusza, którą podtrzymywałem, zasadza się na tem, aby całe zgromadzenie naradzało się w przedmiocie wyborów. Gdy atoli okazało się, iż nie wolno wymieniać nazwisk, więc powstrzymałem się.

Akcjonarjusz. Większość nie życzy sobie narad.

Wyszniegradzki. Co to ma znaczyć? Jeden akcjonarjusz przemawia w imieniu większości.

(Krzyki i wrzawa zagłuszają słowa mówcy).

Prezydujący. Kwestya dostatecznie wyjaśnioną została i rozstrzygniętą będzie przez balotowanie. Przystępuję zatem do czwartej kwestyi, co do której podany został następujący wniosek p. Wiszniegradzkiego:

„Zgromadzenie poruczy Zarządowi wypracowanie: a) Planu operacyi co do urzeczywistnienia przedsiębierstwa, celem przedstawienia tego planu pod zatwierdzenie drugiego ogólnego Zgromadzenia; b) Projekt wykonawczy w przedmiocie budowy drogi i wszystkich przyborów, zarówno jak i zgodny z projektem kosztorys, celem przedstawienia projektu pod zatwierdzenie Ministra Dróg Komunikacyi". W kwestji tej posiadamy oświadczenie p. Wyszniegradzkiego.

Wyszniegradzki. Na mocy § 4 Ustawy, dzisiejsze zgromadzenie ogólne obowiązane jest poruczyć zarządowi wypracowanie: a) Planu operacji celem urzeczywistnienia przedsiębierstwa; b) kosztorysu i projektu wykonawczego drogi.

Mając na względzie, że to lub inne dokonanie zlecenia danego zarządowi będzie miało nader ważny wpływ na bieg naszego interesu, niezbędną jest rzeczą, aby plan operacji, projekt i kosztorys wypracowany były przez zarząd, z zachowaniem pewnych warunków, nader ważnych i niezbędnych dla tego, aby akcjonarjusze świadomie osądzić mogli propozycje, jakie im będą uczynione. Wychodząc z tej zasady proponujemy, aby plan operacji, który ma być przedstawionym drugiemu ogólnemu zgromadzeniu akcjonarjuszów, zawierał w sobie nie tylko ogólne zasady, ale zarazem i te niezbędne dane, z których akcjonarjusze będą mogli zaczerpnąć jasny sąd, tak o sposobach dokonania różnych robót, jak i o spodziewanych rezultatach finansowych całej operacji budowy. Koniecznem jest także, aby we wszystkich tych wypadkach, w których dla dokonania pewnej części operacji, przedstawionem będzie Zarządowi kilka różnych sposobów, Zarząd przedstawiał Zgromadzeniu ogólnemu powody, jakiemi się kierował przy wyborze jednego z tych sposobów. Z tego powodu proponujemy, aby Zarząd ułożył i przedstawił zgromadzeniu ogólnemu wymotywowany plan operacji, do dokładnego ocenienia, tak sposobów dokonania różnych robót, jak i oczekiwanych rezultatów finansowych całej operacji budowy.

Upraszam przeto o dozwolenie mi powiedzenia kilku słów w tym przedmiocie. Prosimy, aby projekt wykonawczy i kosztorys wraz z planem operacji przedstawione zostały drugiemu zgromadzeniu ogólnemu. Wprawdzie Ustawa nie wspomina o tem, aby projekt i kosztorys podlegał zatwierdzeniu zgromadzenia ogólnego, ale my, jako osoby najsilniej zainteresowane w tej sprawie, moglibyśmy, o ile mi się zdaje, przed przedstawieniem projektu i kosztorysu pod zatwierdzenie Ministra, zdziałać coś pożytecznego rozpatrując te dokumenta, szczególniej zaś ci z pomiędzy nas, którzy wiele zajmowali się sprawami kolei żelaznych, a nawet studjowali, badali i zbierali dokładne wiadomości w przedmiocie linii Nadwiślańskiej. Z tych względów rozbiór projektu i kosztorysu przez zgromadzenie ogólne mógłby być dla sprawy pożytecznym. Upraszam więc p. prezydującego, aby przeczytaną przezemnie kwestję poddał także pod balotowanie.

Krajewski. Przedstawione przez pana Wyszniegradzkiego względy mogą być rzeczywiście pożyteczne, lecz oprócz tych wskazówek jest może wiele jeszcze innych, także pożytecznych, uczynionych przy układaniu planu operacji, projektu wykonawczego i kosztorysu. Jeżeli więc ograniczymy przyszły zarząd wskazówkami jednego z akcjonarjuszów, to nie dopniemy celu. Dla tego też sądzę, iż najskuteczniejby było wypełnić to, co nakazanem jest przez prawo, a mianowicie: poruczyć zarządowi wygotowanie planu projektu wykonawczego i kosztorysu, poruczając mu, aby miał wzgląd na te wskazówki, z jakiemi wystąpiono teraz, lub później wystąpią inni akcjonarjusze, obecnie zaś nie przesądzać tego, co właściwie zarządowi czynić wypada. Jest to tego rodzaju sprawa, iż wymaga szczegółowego z badania warunków miejscowych, i z tych to właśnie badań wypływać będą działania zarządu, którego członkowie, jak tego spodziewać się należy, wybrani będą pośród osób obeznanych ze sprawą. Osoby te będą miały na widoku te cele, do których dąży i rząd, i samo Towarzystwo akcjonarjuszów.

Akcjonarjusz. W propozycji pańskiej nie dostrzegam żadnego praktycznego pożytku, z powodu, iż każdy z akcjonarjuszów może sprawdzać działania zarządu i dawać mu nieraz pożyteczne wskazówki. Jeżeli wszystko w zarządzie robionem będzie przy drzwiach zamkniętych, wówczas akcjonarjusze nie będą mogli uprzedzać tych działań zarządu, jakie pokażą się nieodpowiedniemi interesom Towarzystwa.

Krajewski. Jeżeli zebranie ogólne poleci zarządowi, aby korzystał ze wszystkich wskazówek, to cel propozycji p. Wyszniegradzkiego będzie osiągniętym. Mówię to tylko w odpowiedzi na jego propozycje, lecz mojem zdaniem, daleko lepiej będzie, bez zbytecznych rozpraw spełnić wolę prawa, t. j. poruczyć zarządowi, aby ułożył właściwy plan operacji, projekt i kosztorys.

Wyszniegradzki. W odpowiedzi na to winienem zauważyć co następuje: p. Krajewski wyraża się tak, jak gdyby moja propozycja nie zgadzała się z prawem. Nie sądzę wszakże, aby tak być miało. Gdyby prawo wymagało od nas tylko tego, abyśmy wprost powiedzieli zarządowi: zróbcie to, co napisane jest w Ustawie, toby prawo wprost było powiedziało, że zarząd powinien zrobić to lub owo. Ale prawo, pozostawiając nam możność poruczenia zarządowi dokonania tego lub owego, widocznie domaga się od nas, abyśmy rozwinęli jego przepisy, i tem samem dowiedli, że przyjmujemy żywy udział w sprawie, i nie grzeszymy apatją, o którą tak często bywają oskarżane Towarzystwa akcyjne. Wszystkie ustawy nowych dróg żelaznych napisane są właśnie w tym duchu. Propozycja zaś p. Krajewskiego polega na tem, abyśmy całą sprawę oddali w ręce zarządu. Powiada on: zarząd będzie dobry, więc czegoż wam jeszcze potrzeba? śpijcie panowie spokojnie, zarząd wszystko zrobi, a jeżeli chcecie, to idźcie do zarządu, pokłońcie się mu, poproście, aby was wysłuchał, a wysłucha was. Jabym sobie jednakże życzył, aby drugie ogólne zgromadzenie było sędzią świadomym i gruntownym tego wszystkiego, czego zarząd dokona. Na jakiejbądź wysokości stoją osoby wybrane do zarządu, zgromadzenie ogólne stoi wyżej od nich, i znaleźć się w niem mogą osoby kompetentniejsze w sprawie od zarządu. Dla tego też, z uwagi na samą godność naszego zgromadzenia, tudzież ze względu na niezbędną potrzebę wykazania naszej działalności, jakiej się prawodawca po nas spodziewa, winniśmy udzielić wskazówek, jakiemi zarząd kierować się jest obowiązanym. Dodam także, iż wskazówki objęte moją propozycją w niczem nie ograniczają działań zarządu. Życzymy sobie tylko, aby zarząd przedstawił taki plan działań, z któregobyśmy wnieść mogli jasno, jakich sposobów użyje on przy dokonananiu robót, jaki może być rezultat finansowy budowy, a nadto żądamy, aby zarząd przedstawił nam nie gołosłowny, lecz wymotywowany raport. Większość nie chciała naradzać się co do osób, które mają być wybrane do zarządu, tymczasem bardzo być może, iż gdybym znał te osoby, które będą wybrane, to możebym cofnął mój wniosek. Upraszam więc o postawienie tego pytania. Jeżeli większość nie zechce go przyjąć, to może je przebalotować. *(d. c. n.)*.

*) Patrz N. 99 *Dzien. Warsz.*

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 24 maja. Thiers w mowie do delegowanych departamentu *Gironde* oświadczył, że Zgromadzenie nie mogąc utworzyć już większości, nie może rządzić i wynurzył nadzieję, że Zgromadzenie zrozumie konieczność powołania kraju na najwyższego sędziego naszych niezgodności.

Paryż, 25 maja. Przy wyborach w departamencie Niévre, został wybrany Bourgoing, bonapartysta 37,600 głosów, przeciwko Gudenowi, republikanowi, który miał 32,150 głosów i Pazzisowi, legitymiście, za którym oświadczyło się 4,527 głosów.

Rzym, 25 maja. Chociaż słabość papieża trwa ciągle, odmówił on powołania innych lekarzy na naradę, a tymczasem wczoraj na kilka godzin opuścił łóżko. W południe gabinet udał się po rozkazy do króla i postanowił pozostać na czele zarządu. Izba deputowanych zostanie wezwana do uchwalenia budżetu i niektórych nagłych praw, poczem ma prawdopodobnie nastąpić odroczenie izby.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* W gazecie *Daily News* czytamy: Cesarz Aleksander II-gi, skutkiem wyłącznych okoliczności, uwarunkowywujących Jego panowanie, stał się przedmiotem uwagi i podziwienia w oczach całego świata. Reformy, dokonane przez Niego w Rosji, przez swe znaczenie i śmiałość pomysłu, równają się wielkiemu dziełu Piotra i Katarzyny. Od czasu Karola Wielkiego, ani o jednym z monarchów europejskich, oprócz Piotra I, niepodobna powiedzieć, aby stworzył dla swego państwa nowy systemat polityczny i narodowy. Katarzyna II opracowała i odszlifowała formę na pół gotową, ułożoną przez Piotra, nadała jej siłę, symetrję, treść, utrwaliła nadal jej ład i życie. Nasza Wielka Elżbieta uczyniła mniej dla Anglji, aniżeli Katarzyna dla Rosji. Panujący obecnie Monarcha wniósł do państwa cywilizację. Aleksander II formalnie wyrzekł się orjentalizmu i skierował przyszłość Rosji na drogę polityki zachodu. Rosja posunęła się przynajmniej na pół wieku naprzód podczas jego panowania. W niedawnym czasie działania Cesarza Aleksandra w kwestji traktatu czarnomorskiego i zwycięztwa Jego w Azji środkowej wywołały na chwilę podejrzenia ze strony Europy; lecz teraz Europa, albo przynajmniej Anglja, nie wierzy już w zaborcze dążenia polityki Cesarskiej, rozpatrzywszy się bliżej w kierunku wewnętrznej polityki Cesarstwa, stanowiącej dla niego główne jej zadanie.

Sympatje Anglji, szacunek jej, istotne i głębokie poważanie dla osobistości Cesarza ustalone są zupełnie, ze strony Anglji, względem Monarchy Rosji, pomijając wszelkie węzły dynastyczne, które połączyły niedawno nasze królestwo z cesarstwem.

—

* Czerpiemy z korespondencji z Sztutgardu do *Ind. Belge* następujące szczegóły o ceremonji ślubu księcia Eugenjusza Wirtembergskiego z Wielką Księżniczką Wiarą Konstantynówną, w dniu 26 kwietnia (8 maja).

„Ceremonja rozpoczęła się w zamku królewskim o godzinie 12 w południe. Wielkiemu podkomorzemu, baronowi Königowi poruczone było wprowadzanie zaproszonych osób dworskich do sali letniej, w której znajdowali się Najjaśniejszy Pan, rodzina królewska i dostojni pan młody i panna młoda. Rozległy się wystrzały z dział i bicie w dzwony. Rozpoczął się pochód. Na przedzie, młody Książe Wacław Konstantynowicz niósł, według ruskiego obrządku, obraz; za nim szedł Cesarz Aleksander, w ruskim jeneralskim mundurze, z wstęgą orderu Korony Wirtembergskiej i w łańcuchu orderu św. Andrzeja Pierwszego Wezwania. Jego Cesarska Mość prowadził pod rękę Królowę Olgę Mikołajównę, ubraną w pąsową suknię jedwabną, z djademem brylantowym na głowie i wstęgą orderu ruskiego wielkiej męczennicy Katarzyny. W drugiej parze szedł król Karol pod rękę z dostojną matką panny młodej, Wielką Księżną Aleksandrą Józefówną. Na piersiach Jej Wysokości jaśniał ogromny szafir, znany w historji znacznych drogich kamieni. Książę następca tronu, wielka księżna Paulina, Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz szli za królem i Wielką Księżną. Dalej postępowali Książę Gorczakow, hrabia Adlerberg i hrabia Szuwałow, wszyscy trzej w wstęgach Korony Wirtebergskiej i w łańcuchach orderu św. Andrzeja. Potem ukazali się pan młody i panna młoda. Książę Eugenjusz był w mundurze ułańskim. Wielka Księżniczka Wiara Konstantynówna miała na sobie koronę książęcą. Ogon jej sukni koronkowej nieśli dwaj młodzi bracia Jej Wysokości. Duchowieństwo ruskie w szatach pontyfikalnych oczekiwało na państwa młodych przy wejściu do cerkwi. Obrzęd ślubu rozpoczął się od modlitwy, odczytanej przez protojereja Bazarowa w języku niemieckim. Drużbami pana młodego i panny młodej byli książę Wilhelm Wirtembergski i Książę Sergjusz Maksymiljanowicz Leuchtembergski. Po skończeniu obrzędu, orszak ruszył przez cały szereg wspaniałych sal, ozdobionych freskami i starożytnemi obrazami, do białej sali, gdzie miał odbyć się ślub według obrządku protestanckiego. Dworscy śpiewacy, umieszczeni na oddzielnem wzniesieniu, zaśpiewali psalm, a dostojni państwo młodzi uklękli przed stołem okrytym serwetą aksamitną, na którym stał srebrny krzyż. Po obydwóch stronach stołu stało duchowieństwo protestanckie w jedwabnych togach i duchowieństwo ruskie. Pastor dworski, p Görock, miał mowę, w której wynosił przymioty panny młodej i wspomniał o związkach przyjaźni, jakie zawsze istniały pomiędzy dworami ruskim a wirtembergskim. Po skończeniu obrzędu, pastor Görock doręczył dostojnej nowo zaślubionej wspaniale oprawną w skórę szagrynową biblję, poczem zaczęły się powinszowania członków ciała dyplomatycznego, po których uczestnicy i widzowie zaczęli powoli rozchodzić się."

* Według wiadomości z Wiesbaden, otrzymanych przez *Neue Preus. Ztng.*, cesarz Wilhelm złożył tam wizytę 12 maja Wielkiej Księżnie Alesandrze Józefównej, która znajdowała się w tem mieście w przejeździe z Sztutgardu.

—

* Biskupi francuzcy urządzają obecnie pielgrzymki na intencję Don Karlosa. Pierwsza z tych pielgrzymek odbyła się w Marsylji 10 maja. Gazeta legitymistowska *Union* z tegoż dnia pisze w tym przedmiocie: „Pomimo strasznej niepogody, ogromne tłumy, złożone z legitymistów wszelkich odcieni, udały się dziś do kościoła „Notre-Dame" dla zaniesienia do Stwórcy Najwyższego modłów o zesłanie błogosławieństwa na oręż Don-Karlosa".—Podług gazety *Gaulois*, rząd francuzki zasekwestrował na granicy franko-hiszpańskie 120,000 ładunków przeznaczonych dla Don-Karlosa.

—

* Karliści głosili już nieraz, że Serrano odniósł zwycięztwo dzięki jedynie „zdradzie" i że brygadjer Velasco jest Bazaine'm karlistowskim, albowiem nie nadciągnął wczas dla przeszkodzenia marszałkowi Concha przeprawić się przez rzekę. Z rozkazu kwatery głównej karlistowskiej, aresztowano już czterech brygadjerów.

—

* Książę Milan, podczas swego pobytu w Konstantynopolu, zwiedził rozmaite instytucje wojskowe; po obejrzeniu floty pancernej, stojącej na kotwicy w Dolma-Bakcze, książę był obecnym na ewolucjach marynarki, którym przypatrywał się z pokładu jednego z okrętów pancernych, gdzie go powitano muzyką i zaproszono na śniadanie. Książę oglądał z wielką uwagą między innemi jeden z okrętów pancernych, zbudowany w admiralicji konstantynopolitańskiej. Następnie zaproponowano księciu, ażeby zwiedził działolejnię i fabrykę broni na przedmieściu Zejtun-Burnu, gdzie książę Milan oglądał także arsenał Top-Chane, gdzie odbywają się również bardzo czynnie roboty około zaopatrzenia artylerji we wszelkie potrzeby. Z Top-Chane książę udał się do admiralicji, gdzie oddział wojsk okrętowych powitał go muzyką i gdzie oglądał on między innemi nowo-budujący się okręt pancerny. Tegoż dnia, na cześć księcia Milana, dany był przez jenerał-adjutanta Ignatjewa wielki obiad, na którym znajdowali się także wielki wezyr i minister spraw zagranicznych Raszyd-pasza i wielu innych wysokich dygnitarzy Porty.

Książę Milan widział się powtórnie z sułtanem, z którym zabawił godzinę przeszło. Powiadają, że książę Milan wywarł na sułtana jak najlepsze wrażenie przez swój przyjazd i takt w postępowaniu. Prasa turecka półurzędowa oddaje księciu i jego polityce wielkie pochwały, przyczem wspomina naturalnie o wspólności interesów, o wspólnej ojczyźnie i t. d. Książę Milan oglądał także pałace i kioski sułtana, które odznaczają się przepychem i których tak wielka liczba znajduje się na brzegach Bosforu.

* Wychodząca w Hong-Kong gazeta *China-Mail* z 2-go kwietnia podaje następujące wiadomości z Japonji: W Tokio (Jeddo), jeżeli mamy wierzyć pogłoskom, panuje jak największa spokojność, lecz cudzoziemcom udzielana jest rada, ażeby mieli się na baczności. Obiegają znowu pogłoski o zamiarze przedsięwzięcia wyprawy przeciw Formozie. Zapewniają, że powstanie zostało całkiem przytłumione. Powiadają, że powstańcy mieli zamiar opanować osobę mikady, i dla tego też pałac jego jest bacznie strzeżony od niejakiego czasu.— Mikado zezwolił na uorganizowanie parlamentu pochodzącego z wyborów.— Do liczby wyznań dozwolonych urzędownie, dodano jedno jeszcze (lecz jakie mianowicie—gazeta pomieniona nie wspomina).— W miejscowości położonej na wschód od Kioto przedsięwzięte zostały badania w zamiarze zbudowania nowej drogi żelaznej.—W Jokohamie srożył się straszny pożar, od którego ucierpiało 60 firm handlowych.—Janomotto udał się do Petersburga z pełnomocnictwem do rozstrzygnięcia sporu o wyspę Sachalin.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Londyn, 20 maja.* Dziś z rana Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Wielkiego Księcia Aleksego Aleksandrowicza, księcia i księżny Edymburskich, księcia i księżny Walji, raczył udać się do Woolwich, gdzie oglądał arsenał i był na śniadaniu w koszarach artylerji. Następnie odbył się przegląd artylerji. Miasto Woolwich przyozdobione było świątecznie. Zgromadziło się mnóstwo publiczności, która witała z zapałem Najjaśniejszego Pana.

Książę Eugenjusz (syn byłego cesarza francuzów) brał udział w przeglądzie artylerji w Woolwich w charakterze kadeta. Cesarzowa Eugenja, w towarzystwie jenerała Fleury, była także obecną na tym przeglądzie.

* *Londyn, 21 maja.* Najjaśniejszy Pan i Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz raczyli wyjechać z Londynu dziś, o godzinie $12\frac{1}{2}$ po południu. W dworcu drogi żelaznej stała warta honorowa. Kiążę i księżna Walji, książę i księżna Edymburscy, książę Cambridge i książę Teck odprowadzili do Gravesend Wysokich Gości, Którzy o godzinie wpół do 2-ej po południu odpłynęli na pokładzie jachtu „Dierżawa" wśród salw z dział. W Londynie i Gravesend ogromne tłumy ludu odprowadzały Wysokich Podróżnych.

* *Bruksela, 22 maja.* Najjaśniejszy Pan raczył przyjechać tu, na dworzec drogi żelaznej, o kwadrans na pierwszą po południu; dla powitania Jego Cesarskiej Mości znajdowali się tu ministrowie belgijscy i posłowie zagraniczni. Damy ofiarowały Najjaśniejszemu Panu bukiet. Jego Cesarska Mość wsiadł do powozu razem z królem belgów i pojechał do pałacu. Na całej drodze, od dworca kolei żelaznej do pałacu, były uszykowane wojska. Kilka orkiestr wykonywało hymn narodowy ruski. Publiczność zgromadziła się w ogromnej liczbie.

O trzy kwadranse na drugą po południu, Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie króla belgów, przyjechał z pałacu na dworzec drogi żelaznej i udał się w dalszą podróż. Król belgów odprowadza Najjaśniejszego Pana do Louvain.

* *Ems, 22 maja.* Najjaśniejszy Pan raczył przyjechać do Ems dziś, o trzy kwadranse na dziesiątą wieczorem i zająć mieszkanie w hotelu „Czterech pór roku." Przyjęcie okazane Jego Cesarskiej Mości było uroczyste. Miasto było uiluminowane.

* *Paryż, 21 maja.* Najmłodszy syn księcia Montpensier, książę Ludwik infant hiszpański, zmarł tu dziś.

* *Paryż, 22 maja.* Ambasador cesarstwa niemieckiego, książę Hohenlohe, wręczy jutro w pałacu elizejskim marszałkowi-prezydentowi Mac-Mahonowi swe listy wierzytelne.

* *Paryż, 22 maja.* Pojedynek pomiędzy hr. Montebello i księciem Metternichem odbył się wczoraj na szpady w St. Cloud. Pierwszy z nich raniony jest lekko w ramię.

* *Wersal, 21 maja.* Zgromadzenie narodowe roztrząsało dziś projekt do prawa, podług którego młodzi ludzie, należący do narodowości obcej, lecz urodzeni we Francji, którzy nie uczynili zadość powinności wojskowej w swoim kraju, powinni być zaciągani do armji francuzkiej. Zgromadzenie Narodowe postanowiło przekazać znowu pomieniony projekt do prawa radzie państwa.

* *Rzym, 21 maja.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, prezes ministrów, p. Minghetti przemawiał energicznie na korzyść projektu do prawa w przedmiocie nieważności aktów ślubnych niezaciągniętych do rejestrów i oświadczył, iż ministerstwo robi kwestję gabinetową z przyjęcia obrad szczegółowych nad pojedynczemi artykułami pomienionego projektu do prawa. Przystąpiono nasamprzód do obrad nad odrzuconym przez rząd wnioskiem komisji, oświadczającym się za odrzuceniem przez izbę deputowanych szczegółowych obrad nad tym projektem do prawa. Wniosek ten odrzucony został 190 głosami przeciwko 179.

* *Barcelona, 21 maju.* Karliści pobici zostali pod Villavella przez wojska rządowe. Mieli oni w tej potyczce 61 ludzi zabitych.

* *Sztokholm, 22 maja.* Sejm zamknięty został dziś przez króla. W mowie tronowej wspomina on z szczególnem zadowolnieniem o przyjściu do skutku nowego prawa dla Szwecji i Norwegji w przedmiocie marynarki handlowej, oraz o uchwaleniu podwyższonych wydatków na cele wychowania publicznego. W przedmiocie zakomunikowanego już sejmowi nowego projektu organizacji armji, w mowie tronowej powiedzianem jest, iż pozostające w związku z projektem tym wstępne prace, mające na celu usunięcie podatku gruntowego, przyspieszone być mają o ile to będzie możebnem.

* *Pera, 21 maja.* Na żydowskiem przedmieściu w Galacie wszczął się wielki pożar, skutkiem czego 143 rodzin (680 osób) pozostało bez schronienia.

* *Londyn, 23 maja.* Parlament angielski odroczony został do 1-go czerwca.

* *Waszyngton, 22 maja.* Izba reprezentantów przyjęła projekt do prawa, podług którego terytorjum Nowego Meksyku przyłączonem być ma, jako stan samoistny, do Unji amerykańskiej.

* **Szacowne odkrycie** zrobiono w pewnym szpitalu we Francji, niedaleko Chartres. Administracja tego szpitala, chcąc przyozdobić kaplicę szpitalną, prosiła p. Marcille, konserwatora muzeum w Chartres, ażeby z pomiędzy starych obrazów złożonych na strychu, wybrał kilka, któreby najbardziej warte były oczyszczenia. Pan Marcille wybrał cztery płótna, wysokie 3—4 metrów, odpowiadające sobie i przedstawiające świętych. Zabrawszy się do starannego ich oczyszczenia, spostrzegł że pod nowszem malowidłem, było starsze, a raczej że to są stare jakieś obrazy, później przemalowane. Po zmyciu kilku dodanych bród i draperyj, ukazały się cztery przepyszne **płótna Pawła Veronese,** prawdziwe arcydzieła. Administracja szpitala, nie mając prawa darowania tych obrazów, pożyczyła ich przynajmniej miastu Chartres, które umieściło je w salach swojego muzeum, gdzie miłośnicy sztuki i artyści będą je mogli podziwiać.

—

* W *Kronsztad. Wiestniku* zamieszczony został opis próbowanego niedawno **w Sztokholmie nowego środka ochronnego przy pożarach,** zależącego na tem, iż za pośrednictwem rakiet rzucane są na górne piętra najwyższych budowli końce lin, któremi wciągane są drabiny wybawcze, worki, wężownice pożarne i t. p. Zarządzający laboratorjum artyleryjskiem p. Terner, pod kierunkiem naczelnika północnego dystansu locmanów oraz inspektora morskich środków wybawczych w Szwecji, p. Ottera, przygotował kilka 16-łótowych rakiet a zarazem i inne przyrządy dla odbywania prób w wysokich koszarach morskich, położonych na wyspie Okrętowej. Próby, w liczbie trzech, udały się zupełnie i dowiodły w praktyce zupełną stosowność i korzyść nowego sposobu. Próby te opisane zostały w rzeczonej gazecie jak następuje: „Pierwsza próba zależała na tem, że 16-łótowa rakieta z przymocowanym do niej końcem była rzuconą pod kątem 60^0 przez dach koszar, poczem natychmiast kilku ludzi, z liczby stojących na dole przyciągnęło koniec do ściany budynku a następnie przeprowadzili go wzdłuż ściany w taki sposób, że ludzie stojący w oknie górnego piętra mogli się ująć za takowy. Człowiek, który ujął koniec, pociągnął na takowym sznurową drabinę wybawczą, którą hakami żelaznemi, przymocowanemi do jej końca górnego, przyczepiono do podesty okiennej. Po drabinie wdrapał się człowiek i wszedł do okna. Wszystkie te czynności były wykonane w 1 min. 50 sek., poczem wygodnie mogliby się ocalić ci, którym przy pożarze zagrażałoby niebezpieczeństwo od ognia.

Następnie dokonaną została próba ze stołkiem wybawczym, przyczem przedewszystkiem rzuconą została druga 16-łótowa rakieta, z końcem, który ujęty został podobnie jak i w pierwszym razie. Do cienkiego końca przyczepiono drugi, grubości $^3/_4$ cala, połączony z blokami. — Koniec umocowano wewnątrz izby, poczem blokami wciągnięty został na górę kanonijer siedzący na krześle. Ten ostatni wszedł do okna, a następnie, wyszedłszy z takowego, spuszczony został na ziemię. Krzesło wybawcze, naznaczone dla ratowania kobiet, naturalnie może być urządzone jeszcze wygodniej, aniżeli użyte w danym razie przy doświadczeniach. — Cała robota była wykonaną w 1 minucie 55 sekund.

Chociaż przy próbach nie był użyty worek wybawczy, lecz oczewiście takowy łatwo mógłby być wciągnięty i przymocowany, a następnie i używany przy ratunku.—Trzecia próba, dokonana w celu wypróbowania biegu rakiety na bardzo wązkiej przestrzeni, jak to się może zdarzać w niektórych ulicach, także powiodła się bardzo dobrze, mimo to, że rakieta była rzuconą pod kątem 85^0, to jest prawie prostopadle. Do chwili, kiedy człowiek, za pośrednictwem liny wybawczej, wciągnięty został do najwyższego okna, przeszło 2 minut 2 sekund. Podobny środek wybawczy takim sposobem podczas pożaru może być podany w 2 minuty, po upływie których ludzie znajdujący się w niebezpieczeństwie, mogą być pewni swego ocalenia.

Oprócz tego, sposób wypróbowany przedstawia tę dogodność, że za jego pomocą można szybko wciągnąć na dach domu, sąsiadującego z gorejącymi, kiszkę pożarną, oraz urządzić przysposobienia dla wciągnięcia mat żaglówych i wykonywać inne podobne roboty.

Przy używaniu nowego sposobu w domu, którego dach cały objęty jest ogniem, okazuje się ta niedogodność, że rzucony przez dach koniec sznura może się szybko przepalić. Niedogodnośc ta jednakże niezawodnie będzie usuniętą, gdyż zawiadujący laboratorjum, p. Terner zajmuje się przygotowaniem sznura takiego gatunku, który, mimo zwęglenia się powierzchni, wytrzyma działanie ognia w ciągu 3 minut, gdy tymczasem dla ujęcia go z górnych okien budynku potrzeba 1 minuty, licząc od wzniesienia się rakiety, poczem może już przepalić się bez szkody dla ratunku.

Nareszcie, dla oznaczenia do jakiej wysokości może być rzucona rakieta z przymocowanym do niej końcem sznura, dokonaną została czwarta próba nad koszarami, położonemi na wysokości brzegu wyspy, przyczem, po nad wielkie spodziewanie, rakieta wzniosła się znacznie wyżej nad gmach ów, wysoko położony.

—

* **Skaczący Bób.** W № 13 *Ziemledielczeskiej Gazety* (*Gazety Rolniczej*) za rok bieżący, spotykamy nader interesujący artykuł o bobie skaczącym. Na wystawie we wrześniu 1871 roku, urządzonej przez „Bremeńskie Towarzystwo Ogrodnictwa," uwaga publiczności mocno była zainteresowaną pewną osobliwością: był to talerz, pełen szybko poruszających się „skaczących bobów," przywiezionych z meksykańskiego stanu Sonora. Skaczące boby, są to nasiona wielkiego drzewa, podobnego do wiązu; w niektóre lata boby znajdują się w wielkiej ilości, w inne zaś, są rzadkością. Boby te, bladego żółto-szarego koloru są zupełnie płaskie i tylko na grzbiecie mają formę wypukłą; w środku tej wypukłości znajduje się zaokrąglone żeberko; kształt ów pochodzi ztąd, że po trzy nasiona są złączone w jednym owocu. Profesor Buchenau, zbadawszy te boby, powiada, że jeśli otworzymy nasienie, to cała wewnętrzna powierzchnia okazuje się wysłaną żółtą gładką pajęczyną, przemieszkującej w nasieniu gąsienicy czyli owada, którzy, zniszczywszy jego jądro, następnie uszkadza i otacza prędszą wewnętrzną powierznię bobu. Wnętrze nasienia jest puste, a owad bynajmniej nie zapełnia go sobą. Owad jest koloru blado-żółtego, głowę ma z przydatkami. podobnemi do rożków, tułow pierścieniowaty, trzy pierścienie zaopatrzone ostremi nogami, dalej idą dwa proste pierścienie, bez żadnych organów, dalej znów cztery pierścienie z nogami, na podobieństwo brodawek, z krążkiem sączków, wreszcie dwa proste pierścienie i dwa rożki tylne, z krążkiem sączków na końcu ciała; owad ma także dwa wielkie boczne oczy bez zrenic; w pośrodku ciała jasno widać kanał pokarmowy, napełniony masą czarniawą. Ruchy bobów są dość rozmaite. Leżąc na jednej płaskiej powierzchni, jedne lekko odwracają się na drugą stronę, że tak powiemy wywracają koziołki. Daleko trudniej odbywa się ruch drugiego rodzaju, aby stanąć na bocznem żebrze: w tym celu podskakują w górę, częstokroć na wysokość kilku cali. Trzeci rodzaj ruchu—jest podskakiwanie, obok dokonywania szeregu szybkich niewielkich obrotów; ruch trwa nader długo. Jeśli weźmiemy między palce podobny ruszający się bob, wtedy dają się uczuć nader silne wstrząśnienia, tak jak gdyby wewnątrz takowego odskakiwała sprężyna silnie naciągnięta. Często następuje szybko 18—20 uderzeń, jedne po drugich, poczem trwa nieokreślona pauza. Jeśli zwierzątko rusza się z szybkością umiarkowaną, wtedy liczba wstrząśnień wynosi 15—16 na minutę; niekiedy zaś dochodzi do dwóch na sekundę, przypominając w tem bicie serca. Jeśli odetniemy dwa podłużne plasterki z przeciwległych stron bobu i poczekamy, dopóki pozostałe tym sposobem otwory nie zostaną na nowo z lekka zaplecione pajęczyną, a następnie przypatrywać się będziemy bobowi przy świetle, to możemy zobaczyć, jak owad opiera się nogami brzusznemi o pajęczynę, następnie odrzuca piersiowe i pierwsze brzuszne nogi i szybko się wyprostowywa; uderzając swą głową o ściankę bobu, owad wprawia go w ruch. Rozmaitość ruchów tłomaczy się tem, że owad pełzając wewnątrz nasienia, opiera się i uderza w rozmaite miejsca ścianek bobu.

Redaktor, **Mikołaj Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Towarzystwo drogi żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

W zastosowaniu się do § 34 ustawy, Rada Zarządzająca na posiedzeniu z dnia 8 (20) maja 1874 r. naznaczyła termin zwyczajnego ogólnego zgromadzenia akcjonarjuszów towarzystwa drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej na dzień 14 (26) czerwca r. b. Zgromadzenie to odbytem zostanie w powyższym terminie w Warszawie, w gmachu Resursy kupieckiej przy ulicy Senatorskiej № 471*d*, o godzinie 12-ej z południa.

Akcjonarjusze zamierzający uczestniczyć na ogólnem zebraniu, złożyć powinni najpóźniej do godziyn 3-ej po południu dnia 30 maja (11 czerwca) r. b. akcje towarzystwa, w liczbie nie mniej jak sztuk dwadzieścia, w jednem z miejsc następujących:

w Warszawie w kasie głównej towarzystwa przy ulicy Mazowieckiej № 1348;

w Petersburgu w banku prywatnym i w filji banku handlowego warszawskiego.

Przy składaniu akcij, akcjonarjusze winni przedstawiać w trzech jednobrzmiących egzemplarzach specyfikacje numerów deponowanych akcij. Jeden egzemplarz po poświadczeniu zwrócony zostanie składającemu i służyć mu będzie za legitymację do odbioru akcij; drugi zachowanym będzie przy depozycie; trzeci dołączonym zostanie do karty wejścia.

Kwity depozytowe na akcje, znajdujące się w zachowaniu kasy głównej towarzystwa, również jak świadectwa banku polskiego lub banku handlowego w Warszawie, na złożone przed dniem 30 maja (11 czerwca) r. b. akcje towarzystwa w liczbie sztuk dwudziestu lub więcej, dają prawo do uzyskania karty wejścia na ogólne zebranie.

W przedmiocie zastępstw przyjmowane będą plenipotencje prywatne; pełnomocnikiem wszakże może być tylko akcjonarjusz, uczestniczący osobiście na ogólnem zebraniu.

Karty wejścia na ogólne zebranie, wydawane będą akcjonarjuszom przez kasę główną towarzystwa, za przedstawieniem dowodu dopełnionego składu akcij.

Zwrot deponowanych akcij nastąpi w miejscach składu, po upływie tygodnia od czasu ogólnego zebrania, za złożeniem egzemplarza poświadczonej specyfikacji.

Warszawa d. 11 (23) maja 1874 r. 3,040.

Warszawa dnia 14 (26) maja.

Widowiska.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.—We czwartek,—*w teatrze wielkim:* balet **Flick i Flock,**— *w teatrze rozmaitości:* komedje **Każdy przy swojem; Śluby panieńskie;** w piątek, — *w teatrze wielkim:* komedja **Pozytywni,**—(po cenach teatru rozmaitości);— *w teatrze rozmaitości:* operetki: **Bursze; Piękna Galatea; Lischen i Fritzchen;** w sobotę,—*w teatrze wielkim:* opera **Faust;** — *w teatrze rozmaitości:* komedja 1-y raz, **Zyzio;** w niedzielę,— *w teatrze wielkim:* balet **Meluzyna,**—*w teatrze rozmaitości:* komedja **Zyzio.**

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we wtorek, opera w 4-ch aktach (akt 1-y w dwóch odsłonach), **Bal maskowy.**—Początek o godzinie 7 i pół.—*Jutro*, we środę, dramat **Dalila.**

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we wtorek, komedja w 4 aktach, **Pozytywni.**—Początek o godzinie 7 i pół.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).—*Dziś i codziennie*, **Koncert śpiewaków** z Londynu i Wiednia. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 45.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter.*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

—

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

—

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne—Dr *Obrębski.*

* W dniu 13 (25) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 50, wyzdrowiało 47, umarło 10, pozostało 1571 (mężczyzn 749, kobiet 822), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 130, kobiet 169.

Przyjechali: — Jenerał-majorowie: *Eichen*, z Konina, *Anuczyn* i *Nilson*, z Radomia, *Alenicz*, z Kalisza, *Herstfeld*, z Moskwy, *Raden*, oraz tajny radca *Buniakowski*, i Mistrz Dworu Jego Cesarskiej Mości, senator *Tęgoborski*, z St. Petersburga;— rzeczywiści radcy stanu *Olderog*, z Moskwy, *Michałowski*, z St. Petersburga.

Wyjechali: —Jenerał-lejtnant *Dehn*, do Kozienic; — jenerał-adjutant *Krasnokutski*, z St. Petersburga;— rzeczywiści radcy stanu: *Medem* i *Iwanow*, za granicę.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 14 (26) Maja 1874 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	108	$5\frac{1}{2}$	107	$77\frac{1}{2}$
"	"	3 d.	108	—	107	70
Gdańsk	"	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. Szter.	3 m.	7	$28\frac{1}{2}$	7	$26\frac{1}{2}$
"		kr. ter.	—	—	—	—
Paryż	300 Frank	10 d.	—	—	—	—
"		"	87	30	87	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	20	—	—
"	à vista		97	$87\frac{1}{2}$	97	$42\frac{1}{2}$
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	—	—	98	50
"	"	3 d.	100	—	99	90
Moskwa	"	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	146	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			93	50	92	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			72	50	—	—
Akcje " " po 500 rs.			—	—	75	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			116	—	114	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			100	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			272	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			—	—	109	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			230	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500			—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę			—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę			—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu			—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100			—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			94	5	93	75
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])			93	—	—	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])			92	45	92	15
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])			88	40	—	—
" " " II Serja			87	40	—	—
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])			—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])			78	20	77	90
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100			—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	100	—
" Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			171	50	—	—
ditto ostęplowana			—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100			166	50	—	—
" " " ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			102	25	101	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $71\frac{1}{9}$.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. $13\frac{6}{9}$.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. $76\frac{7}{18}$
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. — k. $36\frac{1}{9}$.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $94\frac{4}{9}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНIЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНIЯ И ПРИВИЛЕГIИ

N. D. 2249. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Na zasadzie otrzymanej drogą urzędową wiadomości, ogłasza, iż żołnierz wojsk cesarsko-ruskich, Paweł syn Jana Olszewski, wzięty do wojska w d. 19 (31) Października 1866 r., pochodzący z miasta Warszawy, zmarł w d. 28 Maja (9 Czerwca) 1873 r. w szpitalu Wojennym Georgiewskim i że w skutek tego polecone zostało Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, wydanie stosownego zarządzenia, w duchu art. 94 K. C. P. pod względem uczynienia w właściwych aktach stanu cywilnego wzmianki o zejścin Olszewskiego.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

N. D. 2245. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Stosownie do art. 44 K. C. P. ogłasza, że Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem przedstanowczym na d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 r. na żądanie Antoniny z Skowrońskich 1-o voto Stelmachowej 2-o voto Abramowiczowej zapadłym, nakazał śledztwo co do zaginionego Jana Abramowicza lokaja, męża powódki i co do wyprowadzenia badania Podsędka Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie przeznaczył.

Warszawa d. 6 (18) Kwietnia 1874 r.
Członek Komisji Rzeczywisty Radca Stanu Łaski.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.

N. D. 2541. Komisja Rządowa Sprawiedliwości.

Otrzymawszy, drogą urzędowej korespondencji, zawiadomienię, o śmierci Alexandra Kozłowskiego b. Urzędnika, b. Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, nastąpionej w dniu 25 Grudnia (6 Stycznia) 1871/2 r. w mieście Jakutsku, podaje o tem do wiadomości osób interesowanych, z tem nadmienieniem, iż jednocześnie rzeczona korespondencja przesłaną została Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, celem odpowiedniego art. 94 K. C. P. postąpienia

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Z upoważnienia:
Naczelnik Wydziału, S. Krośnicki.
2—3

N. D. 3020. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż otrzymane w drodze urzędowej dowody zejścia osób za granicą zmarłych a z Królestwa Polskiego pochodzących mianowicie:

1. Rohr Franciszka z Warszawy lat 51 zmarłego 20 Marca 1862 r. w Bone.
2. Szlenkera Franciszka-Ksawerego, z Warszawy lat 58, zmarłego d. 15 Marca 1871 r. w Nicei.
3. Witkowskiego Józefa-Konstantego-Adolfa (3-ch imion) z Warszawy lat 53 zmarłego d. 8 Lutego 1871 r. w Bone.
4. Franks Elzbiety, z Kutna lat 30, zmarłej d. 7 Kwietnia 1872 r. w Medjolanie.
5. Bloska Judela, z Płocka lat 37, zmarłego d. 26 Sierpnia 1871 r. w Berlinie.
6. Salomona Abrahama z Lipna, lat 44, zmarłego d. 6 Września 1871 r. w Berlinie.
7. Kajalskiego Arona z Suwałk lat 57, zmarłego d. 31 Sierpnia 1871 r. w Berlinie.
8. Dziewońskiego Zacharjasza-Florjana Walentego (3-ch imion) z w. Czerwonego Dworu lat 64 zmarłego d. 5 Marca 1872 roku w Algierze.
9. Andrejczuka Maxyma z w. Nowosiołka lat 26 zmarłego d. 21 Września 1871 r. we Lwowie, i
10. Malińskiego Józefa lat 70, zmarłego d. 24 Grudnia 1871 r. w Rzymie.

Przesłane zostały dla nadania im odpowiedniego art. 94 K. C. P. skutku prawnego, pierwsze cztery Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Warszawie; następne dwa Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Płocku; siódmy i osmy Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Suwałkach; dziewiąty Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Lublinie; dziesiąty Archiwum Głównemu Królestwa Polskiego dla zachowania.

Warszawa d. 18 (30) Kwietnia 1874 r.
Naczelnik Wydziału S. Krośnicki.
1—3

N. D. 2965. *Sąd Kryminalny w Warszawie.*

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej w Królestwie Polskiem z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych za granicę:

1. Szaję Nejmark lat 34 z m. Wielunia, 24 Października 1872 r. do Prus, a następnie do Ameryki.
2. Brandlę Nejmark lat 30 z Wołkowiczów z m. Wielunia, 1 Listopada 1872 r. do Prus, a następnie do Ameryki, żonę poprzedzającego.
3. Fryderyka-Adolfa 2-ch imion Tejfel, lat 23, syna Fryderyka-Augusta, rodem z Kuniewa, Wołyńskiej gubernji, powiecie Otrogskim, Cesarstwie Rosyjskiem, ostatecznie w osadzie Konstantynów, gminie Rszew, powiecie Łodzińskim, gubernji Petrokowskiej zamieszkałego w 1872 r. do Prus.
4. Romualda Babskiego, lat 21, syna Franciszka i Wiktorji z Daszewskich b. Nadzorcę stacji pocztowej w Aleksandrowie gm. Brużyce, powiecie Łodzińskim, gubernji Petrokowskiej, tamże ostatecznie zamieszkałego, rodem z m. Łomży gubernji Łomżyńskiej, 15 Lutego 1872 r. do m. Krakowa.
5. Pawła Kondor v. Szram, lat 21, syna Augusta Kondor i Beaty Szram, rodem z m. Silberberga w Państwie Pruskiem z gm. Lipie, powiatu Częstochowskiego w 1872 r, niewiadomo dokąd.
6. Eljasza Rosenthal, lat 34 syna Józefa i Brandli z Frejmanów, rodem z m. Częstochowy, handlarza z m. Łodzi w 1871 r. do Prus.
7. Marcina Girsz v. Markus v. Herszlik, 42 lat, rodem z m. Praszki powiatu Wieluńskiego, handlarza, z m. Łodzi, niewiadomo kiedy i dokąd.
8. Jankla Binder, lat 28, syna Gutmana i Sury, rodem z osady Przyrowa, powiatu Częstochowskiego, z tejże osady, 15 Września 1872 r. do Prus.
9. Antoniego Rojewskiego b. Pisarza gminnego gminy Kurów, powiatu Wieluńskiego, tamże zamieszkałego, 26 Stycznia 1872 r. do Prus.
10. Moska Szmula 2-ch imion Kupfer, lat 28, syna Szolema i Lai z Szmulowiczów, rodem z osady Krzepice, powiatu Częstochowskiego, tamże zamieszkałego, w 1872 r. do Ameryki.
11. Dawida Matel, lat 22, syna Arona i Frajdli z Poznańskich, rodem z osady Krzepice, powiatu Częstochowskiego, tamże zamieszkałego w 1872 r. do Ameryki.
12. Zygmunta Kołdowskiego, lat 25, syna Andrzeja i Józefy z Gutowskich, rodem ze wsi Czeladzi, powiatu Bendzińskiego, zarządzającego stacją pocztową w m. Wolborzu, powiecie Petrokowskim, tamże zamieszkałego w 1872 r.
13. Szmula Żarkowskiego lat 53, syna Icyka i Dwojry z Zalmanów, rodem z osady Krzepice, powiatu Częstochowskiego, tamże zamieszkałego w 1872 r do Ameryki.
14. Surę Żarkowską lat 51, córkę Hereki i Hanny, rodem z osady Krzepice, powiatu Częstochowskiego tamże zamieszkałą, żonę poprzedzającego w 1872 r. do Ameryki.
15. Dwojrę Żarkowską, lat 23, córkę Szmula i Sury, rodem z osady Krzepice, powiatu Częstochowskiego, tamże przy rodzicach zamieszkałą, w 1872 r. do Ameryki.
16. Racę Golier v. Geller z m. Pyzdr, powiatu Słupeckiego w 1871 r.
17. Izydora Sztakelberg doktora medycyny z m. Łęczycy w 1867 r. do Ameryki.

Aby wszystkie te osoby w ciągu roku jednego, licząc od daty ogłoszenia niniejszego wezwania po raz trzeci w Dzienniku Warszawskim do tutejszego kraju powróciły, o swoim powrocie osobiście, lub za pośrednictwem najbliższej władzy policyjnej, doniosły wzywającemu Sądowi, lub też aby w ciągu terminu nadesłały dowody usprawiedliwiające przyczynę, dla której nie powróciły na pierwsze wezwanie ich w gazetach przez władze tutejsze.

Sąd Kryminalny wreszcie ostrzega wzywanych, że wrazie ich niestawienia się w zakreślonym terminie, ulegną karze przewidzianej w art. 340, 341 K. K. to jest pozbawieniu wszelkich praw i bezpowrotnemu z obrębu Cesarstwa i Królestwa wygnaniu, gdyby zaś powrócili po prawomocnym wyroku, skazującym ich na powyższą karę, ulegną zesłaniu na osiedlenie w Syberji.

Warszawa d. 27 Kwietnia (9 Maja) 1874 r.
Prezes Nowodworski.
Podpisarz Rębalski.

N. D. 3036. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa obciążająca dotychczas niepodzielnie dobra Żaków w powiecie Nowo-Mińskim położone, w sumie rsr. 11,300, ma w przyszłości obciążać niżej wymienione realności, w stosunku następującym:

Folwark Żaków rsr. 8,450.
Folwark Huta rs. 2,850.

Zarzuty jakie przeciwko powyższemu rozdziałowi pożyczki czynione być mogą przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodniu 4-ch licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 11 (23) Maja 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. 3037. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż pożyczka Towarzystwa, obciążająca dotychczas niepodzielnie dobra Kurczowa wieś w powiecie Grójeckim położone w sumie rs. 9 300, ma w przyszłości obciążyć niżej wymienione realności, w stosunku następującym.

Folwark Kurczowa wieś rs. 5,400.
Folwark Czachów rs. 3,900.

Zarzuty jakie przeciwko powyższemu rozdziałowi czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 11 (23) Maja 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz Słowikowski.

N. D. 3038. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie.*

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa mające obciążać pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych a mianowicie:

1. Dobra Swięte, w powiecie Nieszawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 26,000.
2. Dobra Drazgowa Wola, w powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 17,800.
3. Dobra Cieniawy, w powiecie Brzezińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 9,300.
4. Dobra Wójtowizna, w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 10,000.
5. Dobra Łaziska, w powiecie Nowo-Mińskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 30,100.
6. Dobra Borzymie, w powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 18,000.
7. Dobra Kowal m-to z Wójtostwem, w powiecie Włocławskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,200.
8. Dobra Milanówek, w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 21,000.
9. Dobra Pilaszków, w powiecie Błońskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rsr. 53,100.
10. Dobra Zakrzew, Wymysłów i Wiuiary, w powiecie Górno-Kalwaryjskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 42,000.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione być mogą przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4, licząc od daty niniejszego obwieszczenia.

Warszawa d. 11 (23) Maja 1874 r.
Prezes, Ewaryst Mejer.
Pisarz, Słowikowski.

N. D. 3015. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej zamieszczonych jako to:

Dobra Jłowiec A. w powiecie Zamostskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 11,100.

Dobra Jłowiec B. w powiecie Zamostskim; zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,250.

Dobra Gany w powiecie Krasnostawskim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 3,450

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeśli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni pięciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni czterech licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Lublin d. 3 (15) Maja 1874 r.
Prezes Bielińśki.
Pisarz, Illustrowski.

N. D. 3016. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Zawiadamia członków Towarzystwa Kredytowego, iż na dobra niżej wymienione zażądane zostały pożyczki Towarzystwa, obciążyć mające pierwszą onych hypotekę do wysokości sum poniżej zamieszczonych, jako to:

731. Dobra Wola Flaszczyna w powiecie Sieradzkim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 6,050.

732. Dobra Rościeszyn w powiecie Sieradzkim, zamierzone obciążenie pożyczką wynosi rs. 4,550.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione mogą być przez Stowarzyszonych, roztrząsane będą, jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w ciągu tygodni 5-ciu, lub do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch, licząc od daty niniejszego ogłoszenia.

Kalisz d. 7 (19) Maja 1874 r.
Prezes, Chełmiński.
Pisarz, Bierzyński.

N. D. 2766. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 1 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Mac-Farlanda 5-letniego przywileju na udoskonalenie ssących pomp.

N. D. 2767. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 1 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od majstra kunsztu lampowego Strokowskiego o wydanie mu 3-letniego przywileju na nowej budowy lampę bez szkła.

N. D. 2768. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 3 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Barta o wydanie jego imię oraz Aleksandra i Konstantego Kumanin Barona Wrangel i Małosa 10-letniego przywileju na sposób i aparaty do wyrobu massy papierowej sposobem chemicznym z drzewa, słomy i innych roslinnych produktów.

N. D. 2769. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 7 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od dziedzicznego obywatela honorowego Chołma o wydanie cudzoziemcowi Betts 5-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie przenośnych kranów.

N. D. 2770. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 10 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od dymisjonowanego Assessora Kollegjalnego Malinina o wydanie mu 10-letniego przywileju na maszynę i przyrząd do rozgatunkowywania, przy wyrobie papieru z drzewa.

N. D. 2771. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. (II), podaje do wiadomości publicznej że w dniu 10 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od obywatela m. Mitawy p. Kretzera o wydanie mu 6-letniego przywileju na wprowadzenie w Rossji budowy sciekowych rur nowego systemu.

N. D. 2772. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 11 Grudnia 1873 r. od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Freson 10 letniego przywileju na nowy sposób wyniszczania roślinnych pierwiastków w tkaninach wyrabianych z włoknistych materjałów zwierzęcego pochodzenia.

N. D 2774. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 12 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Larocheymon 5-letniego przywileju na udoskonalonej budowy gwintowaną prassę bez końca do wyciskania soku z buraków i innych produktów.

N. D. 2775 *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 15 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od mieszkańca miasta Warszawy Hryniewieckiego i Łąckiego o wydanie im 10-letniego przywileju na sposób wyrobu sztucznego wina w rodzaju winogronnego, z produktów krajowych.

N. D. 2777. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI) podaje do wiadomości publicznej, że w d. 18 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Porta 10-letniego przywileju na nowej budowy powietrzną drabinę.

N. D. 2776. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 15 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od inżeniera-Architekta Bystrowa o wydanie mu 10-letniego przywileju na aparat do dokładnego wymierzania długości.

N. D. 2778. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 18 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od mechaników Orłowicza i Buga o wydanie mu 10-letniego przywileju na zamki kontrolujące.

N D. 2779. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 18 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Samuelson 10-letniego przywileju na nowej budowy tłocznie do lokomotyw.

N. D. 2780. *Departament Handlu i Rękodzieł*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 19 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Porta 10-letniego przywileju na nowej budowy uniwersalną drabinę.

N. D. 2781. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 19 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Deno o wydanie cudzoziemcom Duran Duborge 5-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie szrubowych maszyn służących do szrubowanego obuwia.

N. D. 2783. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI). podaje do publicznej wiadomości, że w d. 28 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie codzoziemcowi Gamboni 3-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie dzwigni (motorów).

N. D. 2784. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 28 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Simens 10-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobie i przyrządach do wyrobu żelaza i stali.

N. D. 2785. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej że w d. 28 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Skoins 10-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobach i przyrządach do wyrobu gazu.

N. D. 2786. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 29 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Prilwitz o wydanie cudzoziemcowi M. Bebro 10-letniego przywileju na udoskonalenie mechanizmu do numerowania i drukowania biletów.

N. D. 2787. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej że w d. 29 Grudnia 1873 r. otrzymał prośbę od p. Armango o wydanie cudzoziemcowi Sikar 5-letniego przywileju na przyrząd wytwarzający zobojętnienie powietrza do konserwowania artykułów żywności.

N. D. 3009. Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej.

Podaje niniejszem do wiadomości, że bufet dla chrześcian na Stacji Praga, oraz bufety dla starozakonnych na stacjach Praga i Brześć oddane zostaną w dzierżawę drogą konkurencji na rok jeden poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1874 r.

Mający zamiar ubiegania się o rzeczoną dzierżawę, winien przed dniem 24 Maja (5 Czerwca) r. b. w biórze Zarządu Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej na ręce Naczelnika Wydziału Administracji złożyć piśmienną deklarację z wymienieniem bufetu i ceny za dzierżawę ofiarowanej.

Warunki dzierżawy przejrżane być mogą każdodziennie prócz dni świątecznych i galowych w Wydziale Administracyjnym Zarządu Drogi.

Zarząd Drogi zastrzega sobie prawo wolnego wyboru pomiędzy konkurentami, bez względu na wysokość zaofiarowanej ceny dzierżawnej.

Warszawa d. 21 Maja 1874 r.

N. D. 2907.

Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

Wykaz ruchu i dochodów za m. Kwiecień 1874 r.

1. Za przewóz 33.637 osób	Rs.	44,395 k. 26
2. Za przewóz 1,642,921 pud.	towarów	95,968 k. 86
3. Dochody różne		1,088 k. 06
Razem	Rs.	141,452 k. 18
W miesiącu Kwietniu 1873 r. dóchód wynosił		101.478 k. 20½
Zatem w Kwietniu 1874 r. dochód powiększył się o czyli o 39%	Rs.	39,973 k. 97½
Od 1 Stycznia do 30 Kwietnia 1874 wpłynęło	Rs.	610,788 k. 35½
W tym samym czasie 1873 r. było dochodu	Rs.	384.333 k. 21
Zatem w r. 1874 więcej czyli 59%	Rs.	226,455 k. 14½

OTWARCIE SPADKOWE, ОТКРЫТIЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1069. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po śmierci: 1. Marji-Karoliny Frejmark wierzycielki sumy rs. 360 w Dziale IV pod Nr. 4 na nieruchomości w Kaliszu Nr. 147 ubezpieczonej. 2. Roberta Pusch właściciela nieruchomości w Kaliszu N 313 współwłaściciela nieruchomości w Kaliszu N. 312, 330, 334, 335 335a i wierzyciela sumy rs. 75, w Dziale IV pod N. 1 na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 331 ubezpieczonej. 3. Józefy z Kopańskich Witkowskiej współwłaścicielce nieruchomości wiejskiej młyna wodnego w wsi Dojutrowie pod N. 1 położonego, i 4. Aleksandra v. Sendra Kapłan wierzyciela sumy rs. 521 k. 10 pod N. 21 wykazu dóbr Pęgów Ładawy z O gu Wartskiego przez zastrzeżenie ubezpieczonej, otworzyły się spadki, do regulacji których oznaczam termin w mojej Kancelarji w Kaliszu na dzień 19 (31) Sierpnia 1874 r pod prekluzją.

Kalisz d. 2 (14) Lutego 1874 r.
2—2 Józef Jezierski.

N. D. 3035. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży.*

Z przyczyny nastąpionej śmierci Emilji z Dobskich Szpadkowskiej współwłaścicielki nieruchomości Miejskiej w Łomży Nr. policyjnym 92, 93 i 94 a hypotecznym 66 oznaczonej, toczy się postępowanie spadkowe i termin do regulacji spadku jest oznaczony na dzień 18 (30) Listopada 1874 r. w Kancelarji podpisanego Rejenta w Łomży. Interesanci więc z prawami swemi rzeczowemi do stawienia się na ten termin wezwanemi zostają.

Łomża d. 8 (20) Maja 1874 r.
Chrościcki Józef.

N. D. 3025. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

1. Ze śmiercią Mikołaja Stachowskiego współwłaściciela nieruchomości w Kielcach pod Nr. policyjnym 222 położonej, a Nr. 55 hypotecznym oznaczonej, dnia 15 Czerwca 1868 r. nastąpioną.

2. Karola Głuskiego dnia 16 marca 1874 roku zmarłego, właściciela dóbr Tuczępy z okręgu szydłowskiego, i wierzyciela hypotecznego sum: rs. 222 kop. 50 ad Nr. 2 lit. b. rs, 450, rs. 45 pod Nr. 15 działu IV wykazu hypotecznego dóbr Sędziejowice z okręgu Szydłowskiego, rs. 2,700 pod Nr. 19 lit. b. działu IV wykazu hypotecznego dóbr Przybysławice z okręgu Olkuskiego, rs. 1,485 pod Nr. 35, rs. 3,723, rs. 896 i rs. 3,000 pod Nr. 38 działu IV wykazu hypot. dóbr Podlesie okręgu Stopnickiego, wszystkich w guberaji Kieleckiej położonych, otworzyły się spadki co do tytułu własności dóbr i nieruchomości, tudzież powyższych wierzytelności; do regulacji których, termin prekluzyjny na dzień 20 Listopada (2 Grudnia) 1874 r. jest oznaczony, wzywa się przeto wszystkich jakowe prawa lub pretensje do tych spadków mieć mogących, aby z dowodami usprawiedliwiającymi, w powyżej oznaczonym terminie zgłosili się do Kancelarji Ziemiańskiej, przed podpisanego Rejenta.

Kielce d. 3 (15) Maja 1874 r.
Konstanty Holewiński.

N. D. 3026. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.

Zawiadamia interesowanych: że do uregulowania przed nim spadków po śmierci:

1° Alojzego Sztukowskiego współwłaściciela dóbr Lipsk murowany w powiecie Augustowskim.

2° Edwarda Filipowicza wierzyciela sumy rs. 316 kop. 25 zabezpieczonej na dobrach Nowinka w powiecie Kalwaryjskim i przesłanej do Banku w listach zastawnych i gotowiźnie, oraz

3° Felicjana, Wincentego i Andrzeja Turczynowiczów właścicieli majętności Stroczuny lit. H. K. w powiecie Sejuskim wyznaczony został termin na 18 (30) Listopada 1874 roku.

Suwałki d. 1 (13) Maja 1874 r.
Kowalski.

N. D. 3021. *Pisarz Sądu Pokoju w Marjampolu.*

Po śmierci Zuzanny Passaner właścicielki nieruchomości w mieście Marjampolu przy ulicy Wileńskiej pod Nr. dawnym 123 a teraz 136 oraz gruntów ornych, łąk, ogrodów otworzył się spadek do regulacji którego termin na dzień 11 (23) Listopada 1874 roku w kancelarji mej pod prekluzją oznaczam.

Marjampol d. 1 (13) Maja 1874 r.
B. Skłodowski.

N. D. 1070. Pisarz Sądu Pokoju w Łęczycy

Z powodu śmierci: 1. Jana i Eleonory małżonków Hajnrych wierzycieli kwot rs. 200i rs. 483 k. 30 oraz prawa zastawu na nieruchomości Łęczyckiej Nr. 7 oznaczonej, zabezpieczonych; 2. Bronisława Gumińskiego wierzyciela kwoty rs. 300 na nieruchomości Łęczyckiej Nr. 155 teraz 110 zabezpieczonej; 3. Zysi Bornsztajn współwłaścicielki prawa ewikcji na nieruchomościach Łęczyckich Nr. 237 lecz 158 i N. 163 teraz 159 zabezpieczonego, toczą się postępowania spadkowe, do ukończenia których wyznacza się termin na d. 17 (29) Sierpnia r. b. w jakim strony interesowane w Sądzie tutejszym stawić się winny pod skutkami prawa.

Łęczyca d. 28 Stycz. (9 Lutego) 1874 r.
2—2 Nowak.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 2628. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 22 Maja (3 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na dostawę effektów pogrzebowych dla służby pogrzebowej wyznania Rzymsko Katolickiego potrzebnych, w wykazie kosztów poszczególnionych, na sumę rubli tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt dziewięć kopiejek dziesięć obliczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębiorstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny k. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 200 i na koszta ogłoszenia rs. 20, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji oraz anszlag i plany, są do przejrzenia w Wydziale administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia z dnia... podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się dostawy effektów pogrzebowych, dla służby pogrzebowej wyznania Rzymsko-Katolickiego potrzebnych, w wykazie kosztów poszczególnionych, za sumę anszlagową rubli 1,989 kop. 10 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 200 i na koszta ogłoszenia rs. 20 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1874 r.

N. D. 2822. *Magistrat Miasta Warszawy.*

Dnia 27 Maja (8 Czerwca) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja głośna in plus, na trzyletnie wydzierżawienie placu miejskiego w Warszawie pod Nr. 2564B przy ulicy Boleść położonego, od sumy dzierżawnej rubli sześćdziesiąt ośm rocznie, w warunkach zamieszczonej, i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższą dzierżawę, zechcą się zgłosić w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, wraz z kwitem Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 10 i na koszta ogłoszenia rs. 15, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące tej licytacji, są do przejrzenia każdodziennie w Wydziale administracyjnym, wyjąwszy dni świątecznych.

N. D. 2597. *Warszawska Izba Skarbowa.*

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej że w dniu 4 (16) Czerwca r. b. 1874 r. o godzinie 12 w południe w sali licytacyjnej tejże Izby Skarbowej odbywać się będzie publiczna głośna licytacja in plus na wydzierżawienie na czas sześcioletni to jest od 1-go Stycznia 1874 r. do 1-go Stycznia 1880 r. dochodu propinacyjnego na gruntach włościańskich, w majątku prywatnym Niegów (w powiecie Radymińskim).

Licytacja rozpocznie się od rocznej sumy 300 rs. 25 kop.

Konkurenci życzący brać udział w tej licytacji, obowiązani są złożyć vadium w gotowiźnie lub papierami procentowemi dozwolonemi na kaucje, na zasadzie ustanowionej normy w ilości ¼ części sumy, obliczonej do licytacji na wydzierżawienie propinacji Niegowskiej na gruntach włościańskich; vadium to nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz będzie zwrócone Niezależnie od kaucji należy złożyc rs. 15 na koszta opublikowania licytacji.

Osoby któreby nie życzyły sobie brać udziału w licytacji głośnej, mogą nadesłać Izbie Skarbowej lecz niepóźniej jak do godziny 12 w południe dnia do licytacji naznaczonego deklaracje opieczętowane, z dołączeniem wymaganej kaucji, lub kwitu na złożenie takowej kaucji do kasy Skarbowej.

O dalszych szczegółowych warunkach tej licytacji można otrzymać objaśnienia w wydziale poborów i opłat Warszawskiej Izby Skarbowej w czasie biórowym od godziny 10 do 12 rano

Warszawa d. 20 Kwietnia 1874 r.
Naczelnik Wydziału (. . . . .)

N. D. 2878. Zarząd XI Okręgu Komunikacji.

Na zasadzie rozporządzenia Ministerstwa Komunikacji, podaje do wiadomości że d. 6 (18) Czerwca 1874 r. o godzinie 12 z południa odbytą zostanie w Ogólnem zebraniu Zarządu nowa głośna licytacja, a d. 10 (22) Czerwca tegoż roku również o godzinie 12 z południa, przetarg; na wydzierżawienie od d. d. 1 (13) Lipca 1874 r. do dnia 1 (13) Stycznia 1877 r. dochodu z mostu taryfowego na rzece Narwi pod Ostrołęką poczynając in plus od zniżonej ceny dzierżawnej po rs. 1800 rocznie, która to licytacja i przetarg w terminach wyżej wskazanych odbyte zostaną jednocześnie i w Zarządzie powiatowym Ostrołęckim.

Mający chęć przystąpienia do licytacji, powinni przy odpowiedniem podaniu, napisanem na papierze stemplowym, ceny właściwej, złożyć dowód legitymaczjny i kaucją wyrównywającą połowie rocznej dzierżawy a mianowicie rs 900 i prócz tego na koszta ogłoszenia licytacji gotowizną rs. 75.

Kaucja może być złożoną w gotowiźnie lub papierach procentowych po kursie oznaczonym przez Ministerstwo Finansów.

Licytanci mogą codziennie z wyłączeniem dni galowych i świątecznych od godziny 9 rano do 3 po południu przeglądać i kopiować warunki licytacyjne w biurze Zarządu XI Okręgu Komunikacji, i w Zarządzie powiatowym Ostrołęckim.

Warszawa d. 4 (16) Maja 1874 r.
Naczelnik Okręgu, A. Krejsler.
Naczelnik Wydziału, Stępiński.
2—3 Buchalter, Brześciański.

N. D. 3024. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Suwałkach.*

W zastosowanie się do art. 682 K. P. S. podaje do wiadomości: że na żądanie spadkobierców Franciszka Bernatowicza, t. j. Marjanny z Kundziewiczów Bernatowiczowej pozostałej ponim wdowy, włościanki, właścicielki osady rolnej, jako matki i opiekunki nieletnich swych dzieci Marjanny, Franciszka, Aleksandra, Michaliny i Józefa Bernatowiczów po rzeczonym Franciszku Bernatowiczu pozostałych, we wsi Ewy gminie Sztabin powiecie Augustowskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tej subhastacji u Romualda Wierzbickiego Patrona w Suwałkach obierających, od których tenże Patron działać będzie:

Komornik przy Sądzie Pokoju w Suwałkach Józef Romanowski, celem zrealizowania rs. 334 rs. 10 i rs. 50 z procentami, oraz kosztów processu rs. 50 należnych spadkobiercom Franciszka Bernatowicza do Szmójły Krawieckiego, właściciela nieruchomości, zamieszkałego we wsi Sztabin powiecie Augustowskim, zajął dnia 4 (16) Grudnia 1873 r. na przymuszone wywłaszczenie NIERUCHOMOŚĆ należącą do tegoż Szmojły Krawieckiego, położoną we wsi Sztabin gminie Sztabin powiecie Augustowskim, gubernji Suwałkskiej, oznaczoną numerem policyjnym 52. Nieruchomość ta składa się z placu i ogrodu warzywnego, obszerności morgów 2, prętów 185, oraz z domu drewnianego mieszkalnego, z drugiego takiegoż domu, ze stodoły i stajni również drewnianej.

Kopje aktu zajecia doręczone zostały Wójtowi gminy Sztabin Maciejowi Gronackiemu, i Pisarzowi Sądu Pokoju w Suwałkach Józefowi Gniazdowskiemu

Tenże akt zajęcia wpisany został przez Pisarza Trybunułu Suwałkskiego do księgi zarejestrowań dnia 30 Marca (11 Kwietnia) 1874 roku.

Pierwsza puklikata warunków licytacyjnych pod któremi odbyć się ma sprzedaż zajętej nieruchomości wyznacza się na dzień 31 Maja (12 Czerwca) 1874 r. godzinę 10-tą rano w sali posiedzeń tutejszego Trybunału.

Suwałki d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1874 r.
E. Wierzbicki.

Wywieszenie kopji tego obwieszczenia pisanej na stemplu ceny k. 15 na tablicy będącej w sali ustępowej tutejszego Trybunału poświadczam.

Suwałki d. 30 Marca (11 Kwietnia) 1874 r.
E. Wierzbicki Pisarz Tr. Cyw.

N. D. 3027. W dniu 16 (28) Maja r. b. o godzinie 9-ej rano na targu Krasińskich zwanym w Warszawie, meble machoniowe, jesionowe, lampy kandelabry, lustra, zegary, sprzęty kuchenne i gospodarskie, garderoba i bielizna, jak niemniej w tymże dniu o godz. 11-ej z rana na temże placu, kapelusze słomkowe ryżowe, ceratowe, czapeczki słomkowe i łyczkowe, krawaty, kołnierzyki, klamerki, kwiaty sztuczne, pióra do kapeluszy, szafy i rygały sklepowe, zegar, lusro, lampa, garderoba i bielizna męzka, sprzedane zostaną przez publiczną licytację.

Walenty Listopad, Komornik